समीपे भवतित शिषः यत्र शर्रुत नोऽस्माकं तनूनां शरीराणां यूयं तर्सं तरां वक्र कुरुष करोतिर्लिटि मध्यमबङ्गवचनम् द्यचोऽतिस्तिङ इति [पा॰ ६.३.१३५.] चक्रेत्यत्र संक्तियां दीर्घः निपातस्य चेति [पा॰ ६.३.१३६.] यत्रेत्यत्र दीर्घः वार्द्धः कावधि यूयं समीपे भवतित्यर्थः । यत्रास्माकं तरायां पुत्रासोऽस्मत्पुत्राः पितरो भवति पुत्रवत्तो भवति यावदस्माकं पौत्रा भवतीत्यर्थः तावत् मध्या मध्ये नो ऽस्माकमायुमा रीरिषत मा किंसिष्ट रिषतिर्व्हिमार्थस्य णिजनस्य चिङ द्रपम् । की-दशमायुः गत्तोः गत्नृ गमनशीलम् तङ्कम् संचित्य-संचित्य तमुग्रद्णंड मृत्युं मनुष्यस्य विचन्नणस्य वर्षामु सिक्ता-इव चर्मद्णडाः सर्वे प्रयत्नाः शिषिलीभवन्तीति ॥ ५५॥

अदितिर्चीरिदितिर्त्तिर्त्तिर्वादितिर्माता स पिता स पुत्रः । विश्वे देवा अदितिः पञ्च जना अदितिर्ज्ञातमिदितिर्ज्ञनिवम् ॥ ५३ ॥

मल्लदक् सर्वात्मकविनादितिं स्तौति । खौः स्वर्गाऽदितिः तद्धिष्ठातृवात् ए-वमग्रेऽपि ग्रलिह्नमिदितिः माता पिता पुत्रश्च सः सादितिरेव लिङ्गव्यत्ययः । विश्वें सर्वे देवाः ग्रदितिः । पञ्च जनाः मनुष्या ग्रप्यदितिः । किं बङ्गना ज्ञातमु-त्यन्नं प्राणिजातं जनिवं जनिष्यमाणं च सर्वमिदितिरेव । यद्वादितिर्मल्लेण नोच्यते खौरित्यादीनि सर्वाणि जनिवालानि ग्रदितिः ग्रदितीनि ग्रदीनानि मक्ताभाग्ययु-क्तानि सन् ॥ ५३॥

XII. मा नी मित्रो वर्रणोऽस्रर्यमायुरिन्द्रं सभुत्ता मरुतः परिंख्यन् । यदातिनी देवतीतस्य सप्तेः प्रवन्यामी विद्ये वीर्याणि ॥ २४॥

का॰ [२०. ८. ७.] मा नो मित्र इति च प्रत्यृचमनुवाकाभ्याम् । मा न इत्या-दिषोउशकारिकात्मकेनानुवाकद्वयेन पूर्ववचतुर्गृक्षीतमाद्वयं गृक्षीवा तुक्षोति । मा नो यद्यस्याष्टकावित्युक्तेः षोउशायस्तोमीया तुक्षोतीति श्रुतेश्च । दाविंश-तिर्म्रचोऽयस्तुतिपर्वाद्यदेवत्यास्त्रिष्टुभो दीर्घतमोदृष्टाः ग्रत्र एष क्षाग इति [२६] तृतीया यूपत्रस्का इति [२६] षष्टी एते दे तगत्यौ । ततः षोउशभिर्क्षामः षड्भिः